

— Болното мѣсто на нашата земя, споредъ показанитѣ белези на повърхнината, се простира отъ село Любеново на р. Марица, подъ Борисовградъ до Садово къмъ Пловдивъ — 15 километра. Леговището на Марица по това мѣсто се е вгънало и заедно съ брѣговетѣ се е спуснало надолу. Срѣдата на вгънатото мѣсто е с. Папазлий.

Тука, въ тая областъ, се намиратъ малкитѣ ранички, отъ които земята се разтърси толкова много, че събори всички околни градове и села чакъ до Пловдивъ.

Азъ не можахъ да се стърпя и се засмѣхъ:

— Малки ранички ли? извикахъ съ гласъ. Че за такива ранички бивали толкова треперения, еоти, гръмове? Тогава земята е по-страхлива и отъ човѣцитѣ. За нищо и никакви пукнатинки и снишени брѣгове да се разрита, да се разкача, като лудъ конь и да събори красивия товаръ отъ гърба си? Знаешъ ли какви хубави сгради е строшила, какво богатство е унищожила? Има хора, които като получатъ на прѣста си една драскулка съ капка кръвъ, дигатъ одраскания прѣстъ нагоре, залелечатъ, закряскатъ, затреператъ и тичатъ при лѣкарь. Изглежда, че земята е по-страхлива отъ хората. Ето вече 10 дена какъ трепери, та изплаши цѣла България, Сърбия, Румъния и Европа. За насъ не питай.

— Вие се смѣете, каза младия професоръ, защото сждите отъ малкитѣ пукнатини покрай Марица. Но това е отгоре, а да знаете, каква мжка има тя долу, въ сърдцето си, въ вътрешността си, тогава нѣма да се смѣете.

— Е добре, обясни ми ти кратичко, каква е вътрешната мжка на земята, та толкова трепери и